

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0
10 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

Medlidende Christnes
Lillige med

Trundhiems Byes
Vnekelig

Klage-Brise

Offver hendis Sommerlige Undergang
aff Ildebrand d. 19. April 1681.

Og Svar der paa aff GUD.

Sid det gaar Eder ick som mig! Alle i som
gaa her frem / Seer dog og acter / om der er ^{Begr. 1.}
nogen Sorg som min Sorg; Thi HERren ^{v. 12.}
giorde mig fuld aff Jammer / paa sin grunne
Bredis Dag. Hand sende en Ild aff det
Høye / og lod dend faa Magt; Han gior ^{v. 13.}
de mig til en øde Sted / at jeg maa Dagelig
sørge / Begr. 1.

Hvorfor haaffor HERren saa handlet Jer 22.
med denne Stad? Svar. Fordi de forlodev. 9.

HERrens deris Guds Pagt / Jer 22. Der Ps 92. v. 16
er icke Aret hos HERren / Ps 92. Tiedersför
stille de ville icke lade sig paaminde i Her. Am. 6. v. 10
rens Naffn Amos. 6.

Stemme som:

Als hos de Floder i Babelon 2c.

Vrentet aff Christian Wering Acad. Bogtr.

V. 60

1. Aushor klager.
Ach Trundhiem/Trundhiem Landsens
Med Niderstang befasted. (Pryd)

Hvad gaf din Harp saa dum en Ende Svare
Den Herre streng mig giæsted.
Jeg tæncker paa din forig Stand
En Prydet Brud/nu uden Mand
Som en Elendig Enckel
Der blot oc Huusbild betler Brod/
Aff Hunger Kummer lider Nød;
Det maa mit Hierte krencke!

Heb. 13.
v. 3.

2. Byen klager:

Ach ja! min Harpe er ophengd /
Jeg kand ey stung/ ey brastel
Min Luth er brusten hoer en Streng /
Jeg er nedset i Afte!
Jeg er Elendig Jammertig/
Thi Herren har bedrøffvet mig;
Udi sin Grumme Brede!
Hand sende ud saag lubst en Jld /
Hastig jaged min Børn Huusbild;
I Flugt for Stammer heede!

Ps. 137 v. 2
Begr. 1.
v. 15.
Begr. 3.
v. 16.
Begr. 1.
v. 12.
Act. 1. v. 20
Begr. 1.
v. 13.

3. Gudsvarer.

Jeg Kæffte dig oc gjorde Ret /
Derfor dig nu besinde /
Din Beyes Frugt har gjort dig mæt.
Som vorte slur der inde.

Begr. 3.
v. 37.
Amos. 3.
v. 6.
Debs. 1
v. 31.

Din

Din Varsfuld var aff Fortrad.
Som lob slur over alle Bredd
Synde-Frukt var fuld mooden.
Saa at den maatte værse nu /
Hvor til mig tierte Jld oc Luu;
At giøre din Værse Traaden.

Joel. 2
Isra. 27
Hab. 20.
v. 14.
Begr. 1.
v. 14.

4. Byen.
Ach Zions Beye sørge nu /
I min Nedre-Quarteere!
Maria. Kirck mon Jldens Luu /
Stamsere oc fortære/
Predickstoel Altartasse skion /
Dregel oc Ornamentcr skion;
Med Flamme. Røg oc opfore!
Hvis Nazarere maa nu staa
Og Predick under Himmel blaa.
Hvad var den Aarsag store?

Begr. 1.
v. 14.

5. Gud svarer:
Fordi mit Død hultis for Spot.
Som bleff kundgiort der inde /
De som ey gjør det effter got
Leg / Lærde Mand oc Qvinde!
Hvad skulde de med Kircke gøre
Som forgieffois mit Død mon høe
Og det slaar hen i Vinde
Det er ick en Dødsens Lugt/
For de Forhærdet og Forflugt!
Som ey har Gud i Sinde.

Jer. 22.
v. 9.

Psal. 14.
v. 1. 3.
Mat. 23.
v. 30.

2. Cor. 2.
v. 17.

6. Byen!
Ach! Ach hvor klemmer det mit Hierte;
Mit Guds og Huus' er ødel

Begr. 3.
v. 18.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

Wilt Proviant har Jiden tært
Jeg haffve skull til Føde
Jeg er beengsted offver maad
Jeg veed ey Middel og ey Raad
Til Huus eller til Spiise /
Mit Guds' min Klæder er forbrendt
Min Mammon meest aff Jlden stienet
Hvo vil mig Hielp beviiser

7. Gud svarer.

Esa. 3. v. Du klager for det timelig
16. Seq. Ad dit Hierte maa værcke /
Jer. 13. v. 9 Men jeg hør icke Anger sig
Eph. 5. v. 5 For dine Synder Stercke
Heb. 13. v. 4 Din stinkende Pragt og Hoffmod
Esa. 5. v. 11. Din Gierighed den Afguds Roed
1. 22. 56. Din Ulofhaglighed store
v. 11. 12. Din Offverdaad og Fylleri
Esa. 3. v. 14. 15. Din Uretfærdig Skinderj.
1. Tes. 4. Du ey deert sørger fore.
v. 6. 8.

8.

Det Forgængelig du angrer meer /
Derfor din Dyen veder /
Men gamle Banvoor Mennister /
Du icke snart begræder.
Som bleff forbrendt aff Sløden heed
Ogingen teg sig til at redd
Derfor vil Dommen svare
Vist fældis offver dend endnu
Som bare skull for dem Omhu
At redde aff den Fare.

9. Der

Der Sodoma Vintræ var fult /
Aff Galde. Beeffe Druer /
Hvis Synde. Raab min' Dren fylt
Som streeg igiennem Skyer /
Slet ingen acted mine Raad /
Alle bar til min Tiener Had.
Som trolig dem paamindte
Saa sende jeg dem Svogel og Jld
At de Syadre Ukyft og Gild
Fick Lon som de fortiente.

10.

Jeg har dig Trundhiem nock adbart
Med Haarde Ord og milde /
For din Bantro oc icke spart /
Min' Tegn som Straale. Jilde /
All min Umag giør dig ey Træng /
Jeg peeb / jeg græd eller jeg sang /
Iig. Stolt mon du fremtriine /
Naar ey actis mit Sandheds Ord /
Kiep og Riis forgieffs sidis bort /
Hvad skal da Hælste. Piine?

11.

Derfor begræd din Synnd Forflugt /
Og giør flux Poenitence
Beviis oc sande Bebring's Frugt /
Med en god Consciencie
Begynd foort at Less Christelig
Skydet Væsen Ugudelig
Som Bantroens Børn. offve

Deut. 32.
v. 32.
Gen. 19.
v. 20.
Gen. 19.
v. 9.
2. Pet. 2.
v. 6, 7.

Mat. 11.
v. 17.
Esa. v. 5.
Luc. 16.
v. 23.

Mat. 3.
v. 8.

Supr. v. 7.
Esa. 62.
v. 3. Seq.

Saa

Jer. 31.
v. 20.
Jb. v. 17.
28.
1. Sam. 2.
v. 6.

Saa vil jeg hielpe dig paa Food
Og som en Fader mild og good
Min Betsignels forøge.

Deut. 32.
v. 39.

Jeg stode kand til Heltved snart
Hastig igien opfore /

Deut. 32.
v. 39.

Ihielslaa jeg og kand med fart /
Igien Leffvende giøre /

Deut. 32.
v. 43.

Ingen kand redde aff min Haand /
De som ved Synd giør mig Modstand
Og altid mod mig struide /
Dem heffner jeg mig paa engang
Men de som gaa ret Beyen trang /
Stal min Naade forvide.

Andre til
Aboarsel

Nu har jeg reffset Trundhiems Byl
For hindis Synd og Laster
I andre hvis Synder i Sky
Raabe / jeg flux tilhaster

Ab. 3. v. 3.
2. Tess. 1.
v. 2.

Jeg vil kom som en Tuiff om Nat
At heffue Eders Dnd skab brat
Dersom I ey omvende /

Jop. 3. v. 6
Esa. v.

Som Ninivitter og giør Bood /
Og Ndmuygt falde mig til Food
At undgaa Straff Elende.

Act. 17.
v. 30.

Saa Biuder Gud Mennisten nu /
Allsted i all Ende /
At bedre sig aff Sind og Hu /
Og haffve Lamper tænde

v. 31.

Fordi Gud har bestempt en Dag /
Med Id og Ret vil domme sag

Det gandske Jorderige
Bed en Mand som er ret Parat
Hand kommer vist maa stee i Nat /
Vær bered Edrulige!

Gud / Fader Son og Hellig Mand
Hielp hver som er Elende
Oplius og alle Dvind og Mand
Din Tuctels ret at kiende
Og randsage med største Gliid /
Hver sin Idret fra forsten hiid /
Saa kand enhver vel domme
At du til Straffen har got stiel
Og endda maa aff Sind oc Siæl
Din Godhed høyt beromme!
Der aff at lære Ndmuyghed /
Og tiene dig i Hellighed /
Din Doms Dag ey forsomme! Amen!

1. Pet. 4.
v. 4.
Luc. 12.
v. 40. 46.
Esa. 62.
v. 7.
Job. 5. v. 17.
Heb. 12.
v. 5. Esq.
Jop. 2. v. 1.
Begr. 3.
v. 40.
2. Cor. 11.
v. 31.
Dan. 9.
v. 7. Esq.

Mat. 11.
v. 29.
Luc. 1. v. 72.
Lu. 2. v. 23

~~XXXXXXXXXXXX~~
Du hErre haffver forøget Straff offver Folket /
Du indlagde Ere / og boristøtte dem hen til
Jordens Ender. hErre / naar Drossvelse er der /
da søger mand dig / naar du straffer dem / da raabe
de jimmerlige / Esa. 26. Ja / naar det gaar dem
hart / da skulle de Warle søge mig / og si: Kom
mer vi ville vende om til hErren / hand haffver
sonder reffvet os / og hand skal læge os / hand haff
ver slaget os / og hand skal forvinde os igien / Hof.
6. Det er min Trost i min Elendighed / At dine
Drd vederøbeget mig. Før jeg bleff ndmuygt soer
jeg Bild / men nu holder jeg dine Drd. Det er mig
siert at du ndmuygede mig / at jeg maa lære din Ret.
Nu veed jeg hErre at dine Doms ere reette /

Esa. 26.
v. 15.
v. 16.
Hof. 6.
v. 6.
v. 7.
Hof. 6.
v. 119.
v. 40.
v. 67.
v. 71.
v. 75.

De

mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70

v. 92. og du hndmygede mig troeligens. Haffde din Lob icke
 boeret mig Trost / Du haffde jeg forfarit i min E-
 lendighed. Jeg vil aldrig meere sorglemme dine
 Bud / Thi du vederqvæger mig der med. Hbad
 v. 93. haffoc jeg din Loy sare tier H dend er min
 v. 97. Tale hver Dag. Jeg holder mine Fodder fra alle
 v. 101. onde Stier / at jeg kand holde du Ord. Dit Ord er
 v. 104. mine Fodders Lygte / og et Lins paa min Ven / Ps. 119.
 1. Cor. 13. Naar vi dømmis vareffis vi aff H Erren /
 v. 31. at vlicke skulle fordsømmis med Vr Den / 1. Cor. 11.
 1. Pet. 4. Thi hvo soim lider paa Riider / haad lader aff at
 v. 1. funde / 1. Pet. 4. Saa ndmyger Eder nu under
 1. Pet. 5. Guds Veldige Haand / at haad skal opbye Eder
 v. 6. i sin Tid / 1. Pet. 5. Og varer paa den store Guds
 Tit. 2. og vor Frelseris Jesu Christi Herlighed. Salige
 v. 13. Naab og Aabenbarelse / Tit 2. vor H Erri Jesu
 su Christi Naade vore med Eder alle i Amen.
 Rom. 12. Stods Præstegaard dend
 v. 13. H Ver sin Næste Vcer / en Trost sin B. Vcer / Maij.
 Heb. 13. v. 3. AD Vcer i Lycken Lustig / er kun en ringe RVnst /
 Anno 2 Men i V Lycken Trost ig saa gi Ver Herren GVnst!

Den HøyEdle Velbaarne Frue
 Fru Marlene Btelcke.

Zienstydmygeliast aff
 W. M. D.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60

mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
200
10

Offide, T. M.

Old

Hand.

Frondly's bys agurkeslig kelaage vise.

[Hth.] 168/.

V box 28:839